2. Daartoe is met name nodig dat wordt bevorderd dat de burgers zich bewust worden van de volgende elementen:

— het milieu als gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid;

— het ecologisch evenwicht en het belang van het behoud daarvan;

— het recht op een niet-vervuild milieu;

— de noodzaak om de natuurlijke hulpbronnen rationeel te gebruiken;

— de milieu-effecten van menselijke activiteiten op plaatselijk, nationaal en wereldniveau;

— de wijze waarop een ieder door zijn gedrag, met name als consument, tot de milieubescherming kan bijdragen.

Artikel 2

1. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zorgen voor de opneming van de in artikel 1, lid 2, genoemde elementen in de programma's van alle onderwijsniveaus, zowel voor het algemeen vormend onderwijs als voor de beroepsopleiding (met inbegrip van die voor volwassenen), in samenwerking met de plaatselijke instanties en eventueel met de oudervereniging.

Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten:

— de bedoelde elementen in aanmerking te nemen bij de opstelling van onderwijsprogramma's voor alle betrokken vakken, alsmede bij de organisatie van interdisciplinaire cursussen;

— te voorzien in de organisatie van buitenschoolse activiteiten om de verworven theoretische kennis inzake milieubescherming in de praktijk te kunnen beproeven;

— de gepaste maatregelen te nemen om kennis op milieugebied in het kader van de initiële opleiding en de bijscholing van leerkrachten te verzekeren, alsmede te zorgen voor vervolmaking daarvan door modelexperimenten en onderzoekprojecten;

— het nodige te doen om aangepaste leermiddelen ter beschikking van leerkrachten en leerlingen te stellen.

2. De Lid-Staten bevorderen eveneens de opleiding van specialisten in de verschillende vakken die betrekking hebben op het milieu; daartoe nemen zij ecologische onderwerpen op in de bijscholingsprogramma's. Milieuonderwijs wordt eveneens aangemoedigd op het gebied van de beroepsopleiding, met inbegrip van het universitair onderwijs, ten einde te bevorderen dat de verantwoordelijke personen zich in de toekomst zullen gedragen op een wijze die zo gunstig mogelijk is voor de bescherming van het milieu en van de natuurlijke hulpbronnen.

3. Ten einde te zorgen voor een betere integratie van de in de leden 1 en 2 genoemde maatregelen in de structuur en de pedagogische doelstellingen van de respectieve stelsels van onderwijs en beroepsopleiding, stellen de bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat een programma op betreffende de tenuitvoerlegging van de in lid 1 van artikel 1 omschreven doelstelling.

4. Bij de opstelling van dat programma moet er met name van uit worden gegaan dat milieu-educatie in onderwijs en beroepsopleiding een interdisciplinair karakter heeft en dus zowel de natuurwetenschappen als de menswetenschappen betreft.

Artikel 3

De Lid-Staten nemen ten laatste op 1 april 1990 de nodige maatregelen om deze beschikking ten uitvoer te leggen; zij geven daarvan onverwijld kennis aan de Commissie.

Artikel 4

Vóór 1 juli 1992 brengt de Commissie bij de Raad en bij het Europese Parlement verslag uit over de tenuitvoerlegging van deze beschikking.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een aanbeveling van de Raad aan de Lid-Staten ter bevordering van de samenwerking tussen openbare elektriciteitsbedrijven en zelfopwekkers

COM(88) 225 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 19 mei 1988)

(88/C 172/10)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 16 september 1986 betreffende nieuwe doelstellingen inzake het energiebeleid van de Gemeenschap voor 1995 (1) een efficiënter energiegebruik in alle sectoren alsmede een grotere bijdrage van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen als sectoriële doelstellingen heeft genoemd;

Overwegende dat overeenkomstig de resolutie van de Raad van 26 november 1986 betreffende beleidslijnen van de Gemeenschap voor de ontwikkeling van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen (2) de Commissie de Raad reeds een voorstel voor een aanbeveling aan de Lid-Staten betreffende de ontwikkeling van de exploitatie van hernieuwbare energiebronnen in de Gemeenschap heeft gedaan (3).

Overwegende dat ook warmtekrachtkoppeling (WKK) en energie uit afvalstoffen (vuilverbranding en benutting van industriële afvalwarmte) met hun potentieel in de vorm van besparing op niet hernieuwbare energiebronnen respectievelijk aardoliesubstitutie een belangrijke bijdrage tot de verwezenlijking van de doelstellingen inzake het energiebeleid van de Gemeenschap voor 1995 kunnen leveren;

Overwegende dat voor de elektriciteitsopwekking zowel hernieuwbare energiebronnen als energie uit afvalstoffen en warmtekrachtkoppeling (hieronder HAW genoemd) worden aangewend en dat deze derhalve van centrale betekenis is voor de ontwikkeling van deze energievoorzieningsmogelijkheden;

Overwegende dat deze stroomopwekkingsmethoden afhankelijk van het gebruikte systeem voornamelijk geschikt zijn voor zelfopwekking buiten de openbare elektriciteitsvoorziening om;

Overwegende dat de rentabiliteit van zelfopwekking op HAW-basis ook afhangt van de voorwaarden voor de samenwerking met de openbare elektriciteitsbedrijven (EB), dat wil zeggen van de voorwaarden met betrekking tot de levering van te veel geproduceerde stroom, het betrekken van aanvullende stroom en de beschikbaarstelling van reservevermogen;

Overwegende dat bepaalde thans geldende wetten en bestuursrechtelijke voorschriften een belemmering voor de ontwikkeling van de zelfopwekking op HAW-basis kunnen vormen;

Overwegende dat de prijs voor de toevoer van de zelfopwekker aan het openbare net zoveel mogelijk moet zijn afgestemd op de kosten die voor de openbare voorziening kunnen worden vermeden, ten einde aldus de zelfopwekker passende inkomsten te garanderen;

Overwegende dat binnen een kader van passende maatregelen de samenwerking tussen zelfopwekkers en elektriciteitsbedrijven volgens gemeenschappelijke principes dient te worden geregeld en dat aldus betere voorwaarden voor de ontwikkeling van de zelfopwekking van elektriciteit op HAW-basis in de Gemeenschap dienen te worden geschapen;

BEVEELT DE LID-STATEN AAN:

1. Ter bevordering van de zelfopwekking van elektrische energie op basis van hernieuwbare energiebronnen, energie uit afvalstoffen of via warmtekrachtkoppeling (HAW) een kader voor de samenwerking tussen openbare elektriciteitsbedrijven (EB) en alle op HAW-basis werkende zelfopwekkers in te voeren, waarbinnen de wederzijdse leveringsvoorwaarden met betrekking tot de hoeveelheden en de prijs volgens gemeenschappelijke principes worden geregeld.

2. De totstandbrenging van dit kader door de invoering van uniforme criteria voor de overeenkomsten te vergemakkelijken, en wel

   — hetzij door een vrijwillige afspraak tussen de betrokkenen,

   — hetzij zonodig door de vaststelling van bijzondere wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften,

   en bestaande wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften die tegen dergelijke criteria indruisen, dienovereenkomstig aan te passen. Bovendien dient te worden onderzocht of het noodzakelijk is bijzondere procedures voor de beslechting van geschillen over de bepalingen van de overeenkomst vast te stellen;

3. In het kader van dergelijke afspraken of voorschriften ervoor te zorgen:

   3.1. dat met betrekking tot de hoeveelheden

      — de zelfopwekking van elektrische energie op HAW-basis, voor zover het algemeen belang daardoor niet wordt geschaad, in principe mogelijk wordt gemaakt en noch door wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften, noch door voorwaarden van de elektriciteitsbedrijven wordt belemmerd;

      — de elektriciteitsbedrijven worden verplicht de aankoop van de hoeveelheden elektriciteit die uit zelfopwekking op HAW-basis beschikbaar komen, aan te bieden, voor zover de rendabele exploitatie van de bestaande produktie-installaties van de elektriciteitsbedrijven daardoor niet in gevaar komt;

   3.2. dat met betrekking tot de prijzen

      — voor elektrische energie die in eigen installaties op HAW-basis wordt opgewekt en aan het openbare net wordt toegevoerd, de leveringstarieven

         — onafhankelijk van de voor deze zelfopwekking gebruikte primaire energie worden vastgesteld,

(1) PB nr. C 241 van 25. 9. 1986.
(2) PB nr. C 316 van 9. 12. 1986.
(3) Com(87) 432 def. van 28. 9. 1987.

— in principe worden bepaald op basis van de kosten die voor de openbare voorziening van het betrokken gebied gemiddeld op langere termijn kunnen worden vermeden,

— ten minste overeenkomen met de voor de openbare voorziening vermeden variable kosten, dat wil zeggen in feite de kosten van de uitgespaarde brandstof,

— de leverancier in principe verzekeren van een extra vergoeding voor zover hij voor de openbare voorziening bijdraagt tot de vermijding van bedrijfskosten bij het opwekken of het betrekken van elektrische energie. Het niveau van deze vergoeding dient afhankelijk te zijn van de regelmaat waarmee het vermogen van de zelfopwekker meer in het bijzonder op tijden van piekbelasting beschikbaar is;

— de tarieven voor het betrekken van stroom uit het openbare net zodanig worden vastgesteld, dat de zelfopwekkers op dezelfde wijze worden behandeld als soortgelijke afnemers zonder zelfopwekking;

— de regelingen voor deze tarieven zo doorzichtig mogelijk worden gemaakt.

4. De Commissie dient na drie jaar verslag uit te brengen over de ontwikkeling van de samenwerking tussen elektriciteitsbedrijven en zelfopwekkers.